

L.dz. 611/2026

Warszawa, dnia 23 czerwca 2026 r.

**Szanowny Pani
K.**

W odpowiedzi na Pani wniosek z dnia 28 lipca 2025 r. dotyczący wyjaśnienia problemu z zakresu zasad etyki i wykonywania zawodu, tj. przepisów art. 15 ust. 2, art. 31 ust. 2-3, art. 32 ust. 1 pkt 7, art. 33 ust. 1-3, art. 34 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i odpowiedzi na pytania:

- 1) Czy przyznawanie radcom prawnym tzw. "odznak" (*ang. badges*) w aplikacjach lub na stronach internetowych - np. za terminowe prowadzenie spraw, bieżące informowanie klienta o ich przebiegu, przestrzeganie zasad etyki zawodowej, czy też za częste polecanie danego radcy prawnego przez klientów - na podstawie ocen wystawianych przez klientów (dane są zbierane przez niezależny podmiot prowadzący stronę lub aplikację z której korzystanie jest płatne dla pełnomocników), może być uznane za niezgodne z art. 32 ust. 1 pkt 7 lub art. 31 ust. 2-3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego? W szczególności proszę o interpretację w kontekście dopuszczalności stosowania takich oznaczeń jako formy pośredniej reklamy lub wyróżniania się w sposób mogący naruszać zasady godności zawodu.
- 2) Czy pozyskiwanie klientów przez radcę prawnego poprzez składanie im ofert w odpowiedzi na opisany przez nich stan faktyczny (np. w grupach dyskusyjnych na Facebooku, na stronach internetowych lub w aplikacjach), jest zgodne z art. 33 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego? W szczególności chodzi o sytuacje, w których potencjalny klient publicznie opisuje swój problem prawny oraz określa, jakiego pełnomocnika poszukuje, a radca prawny, w odpowiedzi - w wiadomości prywatnej - przedstawia ofertę prowadzenia sprawy.
- 3) Czy w przypadku, gdy radca prawny korzysta z płatnej aplikacji umożliwiającej składanie ofert potencjalnym klientom (w modelu opłaty stałej, niezależnej od wartości wynagrodzenia uzyskanego za konkretną sprawę), takie działanie jest zgodne z art. 33 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego? Proszę o interpretację zarówno w kontekście dopuszczalnych form pozyskiwania klientów, jak i ograniczeń dotyczących współpracy z podmiotami świadczącymi odpłatne usługi udostępniania narzędzi do nawiązywania kontaktu z potencjalnymi klientami.

- 4) Czy osoba będąca radcą prawnym może, jako wspólnik lub członek organu spółki prawa handlowego, pobierać wynagrodzenie za działalność polegającą na udostępnianiu narzędzi umożliwiających radcom prawnym nawiązywanie kontaktu z potencjalnymi klientami? Proszę o interpretację, czy taki model wynagradzania, nawet jeśli nie dotyczy bezpośredniego świadczenia pomocy prawnej, może pozostawać w sprzeczności z art. 33 ust. 1-3 oraz art. 34 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w szczególności w kontekście zasad godziwego pozyskiwania klientów oraz zakazu korzystania z niedopuszczalnych form pośrednictwa.
- 5) Czy dopuszczalne etycznie, w świetle art. 15 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, jest przetwarzanie przez stronę internetową lub aplikację danych liczbowych dotyczących wynagrodzenia proponowanego przez radców prawnych w ofertach składanych klientom, w celu ustalania orientacyjnych widełek wynagrodzeń w określonych typach spraw i prezentowania tych widełek innym radcom prawnym korzystającym z aplikacji? Przykładowo: aplikacja mogłaby podać informację, że „przeciętne wynagrodzenie w tego typu sprawach wynosi od 2 400 zł do 12 000 zł”, bez wskazywania danych dotyczących konkretnego radcy prawnego ani jego oferty. Dane te byłyby agregowane, a osoby fizyczne nieświadczące usług prawnych nie miałyby dostępu do szczegółowych informacji. Czy taka forma prezentacji danych jest zgodna z zasadami etyki zawodowej, biorąc pod uwagę, że oferta może być traktowana jako część korespondencji pomiędzy klientem a radcą prawnym?

Komisja Etyki i Wykonywania Zawodu Krajowej Rady Radców Prawnych, mając na uwadze przedstawiony we wniosku stan faktyczny oraz uzasadnienie pytań, wyjaśnia co następuje:

- 1) Odnośnie do pytania 1: Przyznawanie „odznak” („badges”) radcom prawnym w aplikacjach
 1. Korzystanie przez radcę prawnego z systemu przyznawania cyfrowych „odznak”, a więc wyróżnień będących nośnikiem informacji o spełnieniu pewnych szczególnych przymiotów, tworzących swego rodzaju listę rankingową, mającą znaczenie marketingowe, wykazuje daleko idące podobieństwo do uczestnictwa w rankingach działalności zawodowej, a tym samym wymaga - *mutatis mutandis* – zachowania zasad wyrażonych w § 17 i § 18 Regulaminu wykonywania zawodu.
 2. Radca prawny przy pozyskiwaniu klientów nie powinien posługiwać się anonimowymi opiniami lub rekomendacjami. Dopuszczalne jest natomiast prezentowanie opinii lub rekomendacji rzeczywistych, możliwych do zidentyfikowania klientów, na zasadach określonych w art. 32 ust. 2 KERP.
 3. Kryteria nadawania „odznak” w żadnym wypadku nie powinny obejmować podstawowych obowiązków każdego radcy prawnego,

sugerując w ten sposób, że tylko wybrani radcowie prawni m.in. „przestrzegają zasad etyki zawodowej” (cyt.), względnie prowadzą sprawy w sposób terminowy lub wykonują obowiązek informowania klienta o ich przebiegu. Uczestnictwo w takim rankingu przez radcę prawnego może naruszać zaufanie do zawodu radcy prawnego, wypełniając znamiona deliktu dyscyplinarnego.

- 2) Odnosnie do pytania 2: Pozyskiwanie klientów przez wiadomości prywatne, *social media* lub aplikacje
 1. Składanie ofert drogą elektroniczną jest co do zasady dozwolone, o ile nie narusza przepisów obowiązującego prawa i zasad etyki zawodowej. Oferta składana w wiadomości prywatnej musi być więc m.in. poprzedzona rozpoznaniem ryzyka konfliktu interesów, musi być rzetelna, nie może uchybiać godności zawodu, musi uwzględniać wymóg indywidualnego ustalania wynagrodzenia (art. 36 KERP) oraz ochronę tajemnicy zawodowej już na etapie pierwszego kontaktu.
 2. Nie jest dopuszczalne korzystanie przez radcę prawnego z takiego systemu pozyskiwania klientów, który tworzy jakiegokolwiek strukturalne zagrożenia dla interesów klienta, w szczególności wprowadza go w błędne przekonanie co do poufności przekazywanych informacji, czy też braku ryzyka publicznego ujawnienia informacji, które klient identyfikuje jako poufne, obejmującego także ryzyko ujawnienia takich informacji wobec radcy prawnego lub adwokata świadczącego pomoc prawną dla przeciwnika tej osoby. Udział w systemie pozyskiwania klientów, tworzącym strukturalne zagrożenia dla interesów potencjalnych klientów, byłby niezgodny z obowiązkiem lojalności i kierowaniem się dobrem klienta (art. 8 KERP).
- 3) Odnosnie do pytania 3: Korzystanie z płatnych narzędzi pozyskiwania klientów (model abonamentowy)

Korzystanie z płatnych narzędzi informatycznych przez radcę prawnego w celu pozyskiwania klientów jest dopuszczalne, o ile szczegółowe zasady ponoszenia tej odpłatności nie naruszają pośrednio lub bezpośrednio zakazanego podziału wynagrodzenia uzyskanego od klienta (art. 33 ust. 3 KERP).
- 4) Odnosnie do pytania 4: Radca prawny jako właściciel platformy pośredniczącej

Radca prawny może prowadzić działalność nieprawniczą z zachowaniem nakazu dbałości o godność zawodu (art. 11 KERP). Radca prawny nie może więc oferować rozwiązań, które promowałyby zachowania nieetyczne, a także naruszać zakazu przyjmowania wynagrodzenia za skierowanie klienta do innego radcy (art. 34 ust. 1 KERP).

- 5) Odnośnie do pytania 5: Przetwarzanie przez aplikację danych o wynagrodzeniach (agregacja ofert).
1. Korzystanie przez radcę prawnego z aplikacji służącej do pozyskiwania klientów, która zakłada przekazywanie operatorowi tej aplikacji danych o wysokości proponowanego przez radcę prawnego wynagrodzenia, jest niedopuszczalne, gdyż narusza bezwzględny obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej.
 2. Korzystanie przez radcę prawnego z takiego systemu pozyskiwania klientów, który wprowadza klienta w przekonanie co do możliwości rzetelnej wyceny usług pomocy prawnej w sposób abstrakcyjny (ograniczonej do „określonych typów spraw”), może stanowić naruszenie art. 32 KERP w związku z art. 36 ust. 2 KERP.

WYJAŚNIENIA KOMISJI

I. Wyjaśniając powyższe, Komisja wskazuje, co następuje:

1. Ocena zagadnień będących przedmiotem odpowiedzi Komisji została dokonana z uwzględnieniem:
 - a) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 499 z późn. zm.), zwanej „ustawą o radcach prawnych” lub „u.r.p.”,
 - b) Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (w brzmieniu stanowiącym załącznik do Uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego), zwanego „Kodeks Etyki Radcy Prawnego” lub „Kodeks” lub „KERP”.
 - c) Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego (w brzmieniu stanowiącym załącznik do Uchwały nr 917/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 8 marca 2023 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego) zwanego „Regulaminem wykonywania zawodu” lub „RWZ”.
2. Zgodnie z § 4 pkt 1 uchwały Nr 6/XII/2024 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 29 listopada 2024 r. w sprawie powołania oraz zakresu działania komisji stałych Krajowej Rady Radców Prawnych XII kadencji, do zadań Komisji Etyki i Wykonywania Zawodu należy udzielanie opinii, wyjaśnień i interpretacji w sprawach związanych z zasadami etyki i wykonywania zawodu radcy prawnego na wniosek radców prawnych, aplikantów radcowskich oraz organów samorządu radców prawnych.

3. Każdorazowa ocena podejmowanych czynności, w szczególności pod kątem możliwości naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych, Kodeks Etyki Radcy Prawnego oraz Regulaminu wykonywania zawodu, należy do radcy prawnego.
4. Do zadań Komisji nie należy ocena zachowań radców prawnych pod kątem zgodności z prawem lub z zasadami etyki. Kompetencje w tym zakresie należą do ustawowo wskazanych organów samorządu i realizują się w związku z odpowiedzialnością radców prawnych i aplikantów radcowskich, o której mowa w przepisie art. 64 i nast. ustawy o radcach prawnych.

II. Analiza zagadnienia

A. Tajemnica zawodowa radcy prawnego

1. Zgodnie z przepisem art. 3 ust. 3 i ust. 4 u.r.p. radca prawny jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystko, o czym dowiedział się w związku z udzieleniem pomocy prawnej, przy czym obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej nie może być ograniczony w czasie. Zgodnie z przepisem art. 3 ust. 5 u.r.p. radca prawny nie może być zwolniony z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej co do faktów, o których dowiedział się udzielając pomocy prawnej lub prowadząc sprawę.
2. Korelatem regulacji ustawowej są przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.
3. Zgodnie z dyspozycją art. 9 KERP dochowanie tajemnicy zawodowej jest prawem i obowiązkiem radcy prawnego. Stanowi podstawę zaufania klienta i jest gwarancją praw i wolności. Zgodnie natomiast z treścią art. 15 KERP (ust. 1) radca prawny jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystkie informacje dotyczące klienta i jego spraw, ujawnione radcy prawnemu przez klienta bądź uzyskane w inny sposób w związku z wykonywaniem przez niego jakichkolwiek czynności zawodowych, niezależnie od źródła tych informacji oraz formy i sposobu ich utrwalenia (tajemnica zawodowa). Tajemnica zawodowa obejmuje również wszelkie tworzone przez radcę prawnego dokumenty oraz korespondencję radcy prawnego z klientem i osobami uczestniczącymi w prowadzeniu sprawy – powstałe dla celów związanych ze świadczeniem pomocy prawnej (ust. 2).
4. Powoływany art. 15 KERP za objęte tajemnicą zawodową uznaje:
 - 1) informacje, w tym dokumenty ujawnione przez klienta w związku z wykonywaniem obowiązków zawodowych;
 - 2) informacje uzyskane w inny sposób w związku z wykonywaniem obowiązków zawodowych;

- 3) dokumenty sporządzone przez radcę prawnego dla celów świadczenia pomocy prawnej;
- 4) korespondencję z klientem, powstałą dla celów świadczenia pomocy prawnej.¹
- 6) Przedmiot tajemnicy zawodowej podlega ochronie niezależnie od formy informacji. Tajemnicą objęte są informacje niezależnie od formy, w której została przekazana (np. ustnej, dokumentowej, czy elektronicznej na płycie CD, DVD, pendrivie, w tzw. chmurze) oraz niezależnie od nośnika tej informacji (np. papierowej, elektronicznej np. na płycie CD, DVD, pendrivie, w tzw. chmurze).
- 7) Postanowienia ustawy o radcach prawnych oraz Kodeksu Etyki Radcy Prawnego adresują obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej, statuuując normatywny obowiązek radcy prawnego. To na radcy prawnym ciąży obowiązek zabezpieczenia wszelkich informacji objętych tajemnicą zawodową niezależnie od formy i sposobu ich utrwalenia lub gromadzenia.
- 8) Powinność restrykcyjnego przestrzegania obowiązku dochowania tajemnicy zawodowej prowadzi do uznania braku dopuszczalności przekazania korespondencji lub jej fragmentów utrwalonej w jakiejkolwiek formie podmiotowi trzeciemu niebędącemu klientem radcy prawnego. Zasada związania tajemnicą zawodową jest jedną z fundamentalnych, gwarantującą bezpieczeństwo klienta i niezależność radcy prawnego.
- 9) Żaden z przepisów nie przewiduje również możliwości ujawnienia okoliczności objętych tajemnicą zawodową nawet za zgodą klienta. Tematykę ujawnienia okoliczności objętych tajemnicą zawodową za zgodą klienta i w jego interesie, lecz w kontekście przesłuchania w charakterze świadka przedstawił w komentarzu L. Korczak: *„Ponieważ co do zasady informacje objęte tajemnicą zawodową stanowią tajemnice klienta radcy prawnego, może on ujawnić je sam i w tym zakresie nie przysparza to praktycznych problemów. Problematyczna może być jedynie sytuacja, w której radca prawny decyduje się na prośbę swojego klienta czy też z własnej inicjatywy na złożenie zeznań w charakterze świadka. Możliwość postawienia zarzutów naruszenia przestrzegania tajemnicy zawodowej, które będą miały miejsce na skutek zgody klienta, w powoływanych okolicznościach zawsze będzie trzeba oceniać indywidualnie, jednak – w mojej ocenie – należy podchodzić do nich bardzo ostrożnie. Zadaniem radcy prawnego przede wszystkim jest świadczenie pomocy prawnej, a nie pomocy faktycznej. Należy zauważyć, że dodatkowym problemem w tym zakresie będzie zagrożenie dla niezależności radcy prawnego związane z pomieszaniem ról procesowych. Jeżeli w opisanym wcześniej przypadku konfliktu radcy prawnego z klientem można wyraźnie dostrzec dwa*

¹ Zob. L. Korczak [w:] T. Scheffler (red.), Ustawa o radcach prawnych. Komentarz. Wyd. 4, Warszawa 2023, art. 15, Nb 33.

konkurencyjne dobra i na bazie konkretnego przypadku próbować ocenić, poświęcenie którego z nich będzie właściwsze, o tyle naruszenie tajemnicy zawodowej za zgodą klienta nie jest już taką oczywistą sytuacją. Po pierwsze, radcowie prawni są zobligowani do działania w interesie klientów, ale zawsze pozostają tylko pełnomocnikami – pozostają na zewnątrz sprawy – sprawy są sprawami klientów, a nie ich pełnomocników [...] Jak to już wskazywano, ujawnienie okoliczności objętych tajemnicą zawodową w trakcie składania zeznań za zgodą klienta i w jego interesie także należałoby ocenić, mając na względzie art. 26 § 1 KK stosowany odpowiednio do spraw dyscyplinarnych [...]. Rzadkie będą przy tym, moim zdaniem, sytuacje, w których korzyść klienta będzie wyższą wartością niż ochrona tajemnicy zawodowej. Z całą pewnością zgoda klienta nie załatwia automatycznie sprawy, nie zwalnia z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej. Każdorazowo taka sytuacja wymaga drobiazgowej analizy zachowania radcy pod kątem ewentualnego naruszenia zasad etyki radcy prawnego.”² W literaturze przedmiotu wskazuje się również, że „klient może sam ujawnić, co było treścią konsultacji prawnej, ale nie może nakazać adwokatowi ujawnienia treści tajemnicy bądź zezwolić na jej ujawnienie. Na adwokacie bowiem ciąży ustawowy obowiązek zachowania w poufności wszystkiego, o czym dowiedział się w związku z udzielaniem porady prawnej”.³ Profesor Maciej Gutowski w kontekście tajemnicy adwokackiej wskazuje, że: „w mojej ocenie publiczny charakter tajemnicy oraz niemożność przewidzenia wszelkich konsekwencji jej uchylenia sprzeciwiają się dopuszczalności ujawnienia okoliczności objętych tajemnicą w oparciu o zgodę klienta”.⁴

- 10)** W tym kontekście należy wskazać, że ujawnianie — za zgodą klienta — przez radcę prawnego podmiotowi trzeciemu, niebędącemu klientem, wysokości wynagrodzenia objętego tajemnicą zawodową, zawartej w treści oferty złożonej klientowi, nie znosi bezprawności, czyli nie chroni radcy prawnego od odpowiedzialności dyscyplinarnej. Tajemnica zawodowa stanowi dobro samo w sobie, jako element prawidłowego i etycznego wykonywania zawodu radcy prawnego, jako zawodu zaufania publicznego w rozumieniu przepisu art. 17 ust. 1 Konstytucji RP. Syntetycznego ujęcia istoty zawodu zaufania publicznego dokonuje Rafał Stankiewicz wskazując na najczęściej dostrzegane cechy zawodów zaufania publicznego w literaturze przedmiotu: „a) szczególna doniosłość prawidłowego i zgodnego z interesem publicznym wykonywania — istotnego z racji znaczenia, jaką dana dziedzina społecznej aktywności zawodowej odgrywa w społeczeństwie oraz z racji konieczności zapewnienia ochrony

² Zob. L. Korczak [w:] T. Scheffler (red.), Ustawa o radcach prawnych. Komentarz. Wyd. 2, Warszawa 2022, art. 3, Nb 27.

³ Kożuch M., Obowiązek zachowania tajemnicy adwokackiej a interes klienta w jej ujawnieniu, [w:] Etyka adwokacka a kontradiktoryjny proces karny, red. J. Giezek, P. Kardas, Warszawa 2015.

⁴ <https://palestra.pl/pl/czasopismo/wydanie/7-8-2019/artykul/o-granicach-tajemnicy-adwokackiej-w-prawie-prywatnym>

gwarantowanych konstytucją praw podmiotowych jednostki; b) powierzanie w warunkach wysokiego zaufania uprawiającym taki zawód informacji osobistych i dotyczących życia prywatnego osób korzystających z ich usług; c) uznawanie tych informacji za tajemnicę zawodową, która nie może być ujawniona; d) objęcie osób dysponujących taką tajemnicą — w wypadku możliwości naruszenia istotnych dóbr jednostki w razie jej ujawnienia — immunitetem zwalniającym je od odpowiedzialności karnej za nieujawnienie informacji; e) korzystanie ze świadczeń tych zawodów często w razie nastąpienia realnego albo choćby potencjalnego niebezpieczeństwa dla dóbr jednostki o szczególnym charakterze (na przykład życie, zdrowie, wolność, godność, dobre imię); f) niepodleganie regułom hierarchii urzędniczej; g) występowanie sformalizowanej deontologii zawodowej oraz rękojmnia należytego i zgodnego z interesem publicznym wykonywania zawodu, gwarantowana z jednej strony znacznymi obostrzeniami w kwestii dostępu do wykonywania każdego z zawodów zaufania publicznego, obejmującymi nie tylko konieczność ukończenia odpowiedniego szkolenia, lecz także cechowanie się odpowiednim poziomem etycznym, z drugiej — sprawowaną w interesie publicznym pieczęć organów samorządu zawodowego” i w odniesieniu do cech wyróżniających zawód zaufania publicznego, jakim jest zawód radcy prawnego podkreślając „(...) wysoki poziom wiedzy i umiejętności osób wykonujących te zawody, związanie normami etycznymi, w tym obowiązkiem przestrzegania tajemnicy zawodowej, podleganie obowiązkowi szkolenia zawodowego, szczególną więź między radcą prawnym czy adwokatem a osobą, na której rzecz świadczą pomoc prawną opartą na zaufaniu, jak również niezależność i samodzielność w wykonywaniu zawodu.”⁵

- 11) Nadto, wskazać przy tym należy treść postanowień Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zakresie niezależności radcy prawnego (zawartych w art. 7 ust. 2 i ust. 3 KERP), w tym zwłaszcza wymogu nienaruszania przez radcę prawnego zasad etyki pod wpływem nacisków zewnętrznych, a w szczególności dla spełnienia oczekiwań klienta.⁶ To na radcy prawnym ciąży obowiązek zabezpieczenia wszelkich informacji objętych tajemnicą zawodową niezależnie od formy i sposobu ich utrwalenia lub gromadzenia. W konsekwencji korespondencja objęta tajemnicą zawodową oraz jej fragmenty, niezależnie od formy, nie powinny zostać przekazane podmiotowi trzeciemu przez radcę prawnego z przyczyn omówionych powyżej.
- 12) W tym zakresie wskazać należy, że w oparciu o postanowienia art. 15 KERP za objęte tajemnicą zawodową uznaje się m.in. informacje, w tym dokumenty ujawnione przez klienta w związku z wykonywaniem

⁵ Zob. R. Stankiewicz, O istocie zawodu radcy prawnego, Acta Universitatis Wratislaviensis No 3996, Wrocław 2020, ss. 267-268 i powołana tam literatura przedmiotu.

⁶ Zob. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2012 r., sygn. akt: SDI 32/12.

obowiązków zawodowych; dokumenty sporządzone przez radcę prawnego dla celów świadczenia pomocy prawnej; korespondencję z klientem, powstałą dla celów świadczenia pomocy prawnej, a także informacje ujawnione radcy prawnemu przed podjęciem przez niego czynności zawodowych jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że ujawnienie nastąpiło dla potrzeb świadczenia pomocy prawnej i uzasadnione było oczekiwaniem, że radca prawny będzie ją świadczył.⁷ Żadne dane objęte tajemnicą zawodową radcy prawnego nie mogą zostać udostępnione podmiotowi trzeciemu, który nie jest klientem; (za podmiot trzeci uznać należy dostawcę aplikacji) albowiem podmiot udostępniający aplikację wyłącznie umożliwia nawiązanie kontaktu i nie może mieć dostępu do danych objętych tajemnicą zawodową radcy prawnego ani ich przetwarzać.

13) Nadto, w zakresie obowiązku przechowywania dokumentów przez radcę prawnego, szczegółowe regulacje wynikają natomiast z § 4 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego, zgodnie z którym radca prawny powinien zapewnić adekwatne warunki przechowywania dokumentów zawierających informacje objęte tajemnicą zawodową. Dokumenty zawierające informacje objęte tajemnicą zawodową należy przechowywać w sposób chroniący je przed utratą, zniszczeniem, zniekształceniem, zmianą lub zaginięciem. Dokumenty przechowywane w formie elektronicznej powinny być objęte odpowiednią kontrolą dostępu oraz zabezpieczeniem systemu przed zakłóceniem działania, uzyskaniem nieuprawnionego dostępu lub utratą danych. Radca prawny powinien kontrolować dostęp osób współpracujących do takich dokumentów. Sposób postępowania z dokumentami związanymi ze świadczeniem pomocy prawnej po jej zakończeniu powinien być ustalony z klientem, przy czym radca prawny może zachować ich kopie. Okres przechowywania dokumentów nie może być krótszy niż terminy przedawnienia ewentualnych roszczeń cywilnoprawnych z tytułu odpowiedzialności radcy prawnego za świadczenie pomocy prawnej, przedawnienia karalności i przedawnienia dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 70 u.r.p., chyba że ustawa stanowi inaczej. Do dokumentów będących materiałami archiwalnymi wchodzącymi do narodowego zasobu archiwalnego w rozumieniu przepisów odrębnych stosuje się te przepisy. Uwzględnienia wymagają przy tym czynniki ryzyka określone w §3 RWZ.

14) W takim stanie rzeczy, wypadnie uznać, że zasady przechowywania dokumentów przez radcę prawnego zostały szczegółowo uregulowane w powyższych przepisach, a zatem niezależnie od rodzaju narzędzi stosowanych przez radcę prawnego przy świadczeniu pomocy prawnej, informacje ujawnione radcy prawnemu przed podjęciem przez niego

⁷ L. Korczak [w:] Ustawa o radcach prawnych. Komentarz, red. T. Scheffler, wyd. 2, Warszawa 2022, Legalis, komentarz do art. 3 teza 13.

czynności zawodowych (jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że ujawnienie nastąpiło dla potrzeb świadczenia pomocy prawnej i uzasadnione było oczekiwaniem, że radca prawny będzie ją świadczył) wymagają bezwzględnego zapewnienia przez radcę prawnego zabezpieczenia przed uzyskaniem nieuprawnionego dostępu, a narzędzia wykorzystywane przez radcę prawnego winny zapewniać bezpieczeństwo danych.

- 15) Uwagi w tym kontekście wymaga także przepis art. 23 KERP, zgodnie z którym radca prawny obowiązany jest zabezpieczyć przed niepowołanym ujawnieniem wszelkie informacje objęte tajemnicą zawodową.

B. Kontrola wysokości wynagrodzenia

- 16) Komisja wskazuje, że do kontroli i oceny wykonywania zawodu przez radcę prawnego jest uprawniona rada okręgowej izby radców prawnych, przy czym kontrolę przeprowadzają i oceny dokonują wizytatorzy powołani przez radę spośród radców prawnych (art. 16 ust. 1 i art. 22¹ u.r.p.). Powyższe reguły mają charakter bezwzględnie obowiązujący, a zamierzając dokonać oceny pracy zawodowej radcy prawnego poprzez analizę wysokości wynagrodzenia wskazanego w ofercie złożonej przez radcę prawnego klientowi, oprócz ujawnienia tajemnicy zawodowej, doszłoby do nieuprawnionej kontroli i oceny pracy zawodowej radcy prawnego.

C. Ustalenie warunków współpracy

- 17) W kontekście składania oferty przez radcę prawnego klientowi uwagi wymagają regulacje Kodeksu Etyki Radcy Prawnego dotyczące zasad ustalania wysokości wynagrodzenia. W ocenie Komisji konstrukcja planowanej formy składania oferty nie zwalnia radcy prawnego z obowiązku przestrzegania w szczególności postanowień art. 36 KERP przy ewentualnym uzgadnianiu postanowień umowy. Zgodnie z art. 36 ust. 2 KERP wysokość wynagrodzenia powinna być ustalana, w szczególności z uwzględnieniem koniecznego nakładu pracy, wymaganej specjalistycznej wiedzy, umiejętności i odpowiedniego doświadczenia, stopnia trudności i złożoności sprawy, jej precedensowego bądź nietypowego charakteru, miejsca i terminu świadczenia usługi lub innych szczególnych warunków wymaganych przez klienta, znaczenia sprawy dla klienta, odpowiedzialności wiążącej się z prowadzeniem sprawy, utraty lub ograniczenia możliwości pozyskania lub wykonywania czynności zawodowych na rzecz innych klientów oraz rodzaju więzi z klientem.
- 18) Wymienione w art. 36 ust. 2 KERP przesłanki mające znaczenie normatywne dla ukształtowania wysokości wynagrodzenia radcy prawnego

powinny pozostawać „w usprawiedliwionej relacji do zakresu i rodzaju udzielonej pomocy prawnej”⁸.

- 19) Komisja zwraca uwagę na powyższe, w związku z prezentacją w stanowisku wnioskodawcy przekonania, że *„narzędzia, które wspierają radców prawnych w określaniu realnych, rynkowych przedziałów cenowych [...] mogą ułatwić podjęcie odpowiedzialnej decyzji w zakresie ustalania wysokości honorarium, a tym samym przyczyniać się do transparentności i profesjonalizacji rynku usług prawnych”*. Komisja wyraża wątpliwość, czy tak formułowane kryterium może decydować o wysokości honorarium radcy prawnego i czy pozostaje w zgodzie z przepisem art. 36 ust. 2 KERP.
- 20) Mając też na względzie proces uzgadniania warunków współpracy między radcą prawnym a klientem, a to mając na względzie przepis art. 8 ust. 4 u.r.p., radca prawny winien kierować się wymogami wskazanymi w art. 43 KERP. Podejmując się świadczenia pomocy prawnej, radca prawny obowiązany jest przed przystąpieniem do czynności zawodowych ustalić z klientem zakres usługi, wysokość wynagrodzenia lub sposób jego wyliczenia, a także zasady ponoszenia opłat i wydatków. W konsekwencji bez szczegółowej wiedzy dotyczącej konkretnej sprawy trudno prawidłowo ustalić jego wysokość. Przewidzieć należy, że radca prawny, przy pomocy narzędzia w postaci aplikacji umożliwiającej kontakt klientom oraz radcom prawnym, świadczyć będzie pomoc prawną w jednostkowych (indywidualnych) sprawach, a zatem ustalenie wynagrodzenia wymaga analizy stanu faktycznego oraz ewentualnej weryfikacji dokumentów. W konsekwencji może pojawić się problem ustalania wynagrodzenia w sposób zgodny z powołanym przepisem art. 36 ust. 2 KERP na podstawie stanu faktycznego przedstawionego wyłącznie w zapytaniu formułowanym przez klienta, które może być pozbawione informacji przesądzających o istotnych przesłankach warunkujących prawidłowe i zgodnie z KERP określenie wysokości wynagrodzenia.
- 21) Komisja wskazuje, że może nie spełniać wymogów w nim określonych ustalanie wynagrodzenia bez uwzględnienia indywidualnych uwarunkowań świadczenia pomocy prawnej w konkretnych przypadkach, które z góry trudno przewidzieć wyłącznie na podstawie elementów stanu faktycznego przedstawionego przez klienta. Konieczne, jak się wydaje, dla prawidłowego ustalenia wysokości wynagrodzenia jest zapoznanie się z konkretnym stanem faktycznym. W tym kontekście materializuje się również zagadnienie omówione powyżej na gruncie art. 15 ust. 3 KERP, zgodnie z którym tajemnicą zawodową objęte są także informacje ujawnione radcy prawnemu przed podjęciem przez niego czynności

⁸ tak G. Dźwigala [w] Tomasz Scheffler (red.), Kodeks etyki radcy prawnego, Komentarz wyd. 3, Warszawa 2021, s. 242.

zawodowych, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że ujawnienie nastąpiło dla potrzeb świadczenia pomocy prawnej i uzasadnione było oczekiwaniem, że radca prawny będzie ją świadczył. Radca prawny nie może dzielić się z podmiotem trzecim informacjami w tym zakresie.

- 22) Radca prawny musi mieć możliwość określenia wynagrodzenia zgodnie z art. 36 KERP, te zaś nakierowane są na warunki związane z tą konkretną sprawą, dla której ustalane jest wynagrodzenie. Korzystanie przez radcę prawnego z narzędzi, które podają na podstawie nie znanych radcy prawnemu kryteriów, informacje o rzekomo realnych, rynkowych przedziałach cenowych wynagrodzenia, może być źródłem naruszenia niezależności radcy prawnego i uleganiu wpływom.

D. Informowanie o wykonywaniu zawodu

- 23) Przepis art. 32 ust. 1 pkt 7 KERP zakazuje informowania o wykonywaniu zawodu sprzecznym z prawem, dobrymi obyczajami oraz stanowiącym naruszenie postanowień Kodeksu, w tym w sposób stypizowany polegający na porównywaniu czynności zawodowych z czynnościami innych możliwych do identyfikacji osób lub podmiotów.
- 24) Zakaz dotyczy porównywania bezpośredniego czyli pozwalającego wprost na identyfikację innej osoby oraz porównywania pośredniego, czyli stwarzającego możliwość identyfikacji innej osoby. Przepis art. 32 ust. 1 pkt 7 KERP, nie obejmuje porównania systemowego lub superlatywnego⁹.
- 25) Tak zwane „odznaki” (ang. *badges*) to cyfrowy dowód osiągnięcia określonej umiejętności, udziału w aktywności lub odbycia szkolenia — zawierający metadane opisujące warunki zdobycia, dowody i wydawcę (zob. <https://fundacjapfr.pl/czym-sa-odznaki>, dostęp 15.06.2026r.), to graficzne oznaczenie na profilu użytkownika o charakterze marketingowym, którego celem jest zwiększenie widoczności profilu, budowanie zaufania użytkowników, lub potwierdzenie określonych aktywności w serwisie (Komisja za r.pr. A. Augustyn, Przewodnicząca Komisji Nowych Technologii KRRP, w ramach konsultacji wewnętrznych między Komisjami KRRP; Listopad 2025r.).
- 26) Do oceny radcy prawnego należy ustalenie jakie funkcje pełnią lub mają pełnić „odznaki” (ang. *badges*) oraz czy skutkują one informowaniem stanowiącym porównywanie bezpośrednie lub porównanie pośrednie – jako takie zakazane przepisem art. 32 ust. 1 pkt 7 KERP, czy porównanie systemowe lub superlatywne, jako takie nie objęte zakazem wynikającym z przepisu art. 32 ust. 1 pkt 2-4 KERP, ale podпадаjące pod zakres zakazu

⁹ szerzej w tej sprawie S.W. Ciupa, A. Sękowska [w:] Kodeks Etyki Radcy Prawnego pod red. W Chróścika, Komentarz, Warszawa 2025, s. 332 i nast.

z art. 32 ust. 1 pkt 7 KERP lub uchybiające godności zawodu czyli zakazane na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 KERP albo podpadające pod ranking, w którym udział jest dopuszczalny o ile spełnia wymogi określone w § 17-18 RWZ¹⁰.

- 27)** Obowiązkiem radcy prawnego jest dbanie o godność zawodu (art. 11 KERP). Radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami (art. 6 KERP).
- 28)** Radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Uchybieniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego (art. 11 ust. 1-2 KERP).
- 29)** Wykonywania zawodu ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad wykonywania zawodu wymaga się od radcy prawnego (art. 3 ust. 2 u.r.p.).

E. Składanie ofert klientom

- 30)** Komisja wskazuje, że pozyskiwanie klientów przez radcę prawnego poprzez składanie im ofert drogą elektroniczną wymaga czynienia tego zgodnie z prawem, dobrymi obyczajami oraz postanowieniami Kodeksu etyki radcy prawnego a nadto nie może naruszać zasad związanych z informowaniem o wykonywaniu zawodu oraz pozyskiwaniem klientów, czyli nie może naruszać zasad określonych w art. 31 ust. 3 i ust. 4 KERP oraz art. 32 KERP (art. 33 ust. 1 KERP). Przepis ten ma bardzo szeroko ujęty zakres odniesienia.
- 31)** Wybierany przez radcę prawnego model kontaktu radcy prawnego z klientem np. poprzez udział w grupach dyskusyjnych na Facebooku, na stronach internetowych lub w aplikacjach, w tym składanie ofert (w odpowiedzi na opisany stan faktyczny) powinien być zgodny z art. 33 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Wszechstronne rozważenie czy określone zachowanie jest zgodne z przepisami ustawy oraz normami deontologicznymi jest obowiązkiem radcy prawnego (art. 3 ust. 2 u.r.p.).
- 32)** Odnosząc się do pytania podanego we wniosku wskazującym na „*sytuacje, w których potencjalny klient publicznie opisuje swój problem prawny oraz*

¹⁰ szerzej w tej sprawie S.W. Ciupa, A. Sękowska [w:] Kodeks Etyki Radcy Prawnego pod red. W Chróścika, Komentarz, Warszawa 2025, s. 332 i nast.

określa, jakiego pełnomocnika poszukuje, a radca prawny, w odpowiedzi – w wiadomości prywatnej - przedstawia ofertę prowadzenia sprawy”, Komisja zwraca uwagę, że w kontekście zgodności z zasadami etyki zależy od tego: [1] co radca prawny odpisuje w wiadomości prywatnej; [2] ale także czy wykorzystuje komunikację pochodzącą od podmiotu zewnętrznego (art. 31 ust. 3 i 4 w związku z art. 33 ust. 2 KERP); [3] czy działania radcy prawnego kwalifikowane są jako informowanie o wykonywaniu zawodu, bo dokonywane w sposób o jakim mowa w art. 31 ust. 3 KERP, z uwzględnieniem §16 RWZ, [4] albo czy radca prawny składa konkretną ofertę (art. 33 ust. 2 KERP).

- 33)** Komisja wskazuje, że wykorzystywany przez radcę prawnego sposób informowania o wykonywaniu zawodu nie może m.in. uchybiać godności zawodu czyli w szczególności nie może zdyskredytować go w opinii publicznej ani podważać zaufania do zawodu radcy prawnego (art. 11 KERP). W przypadku zaś składania oferty, zastosowanie znajdują wymogi opisane w art. 43 KERP, który wymaga od radcy prawnego aby podejmując się świadczenia pomocy prawnej, przed przystąpieniem do czynności zawodowych, ustalił z klientem m.in. zakres usługi, wysokość wynagrodzenia lub sposób jego wyliczenia. Wysokość wynagrodzenia powinna być ustalana z zachowaniem art. 36 KERP, a zatem indywidualnie i adekwatnie do sprawy. Nadto, do wszelkich relacji zawodowych radcy prawnego z klientem zastosowanie znajduje obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej, co obejmuje również sprawy objęte zakresem umowy na świadczenie pomocy prawnej a także fakt jej zawarcia.
- 34)** Powinność restrykcyjnego przestrzegania obowiązku dochowania tajemnicy zawodowej prowadzi do uznania braku dopuszczalności przekazania korespondencji lub jej fragmentów utrwalonej w jakiejkolwiek formie podmiotowi trzeciemu niebędącemu klientem radcy prawnego. Zasada związania tajemnicą zawodową jest jedną z fundamentalnych, gwarantującą niezależność radcy prawnego. Informowanie uchybiające godności zawodu lub naruszające tajemnicę zawodową jest zakazane, jako sprzeczne z prawem, dobrymi obyczajami lub naruszające postanowienia Kodeksu etyki radcy prawnego (art. 32 ust. 1 pkt) i 2) KERP).

F. Korzystanie z płatnych narzędzi pozyskiwania klientów (model abonamentowy)

- 35)** Komisja wskazuje, że pozyskiwaniem klientów jest bezpośrednia lub pośrednia działalność mająca na celu doprowadzenie do zawarcia lub zmiany umowy z możliwą do zidentyfikowania lub zidentyfikowaną osobą lub klientem (art. 33 ust. 2) zaś radca prawny nie może pozyskiwać klientów za pośrednictwem lub przy pomocy osób lub podmiotów zewnętrznych dzieląc się z nimi wynagrodzeniem pochodzącym od pozyskanego w ten

sposób klienta, jeżeli nie uczestniczą one w świadczeniu pomocy prawnej na rzecz tego klienta (art. 33 ust. 3 KERP).

- 36) Komisja wskazuje, że przepis art. 33 ust. 1 i 2 KERP nie wyklucza pozyskiwania klientów za pośrednictwem narzędzi i komunikacji online. Każda forma pozyskiwania klientów niesprzeczna z prawem, dobrymi obyczajami oraz postanowieniami Kodeksu oraz nie naruszająca zasad określonych w art. 31 ust. 3 i 4 oraz art. 32 KERP jest dopuszczalna.
- 37) Odnosnie do zakazu odpłatnego pośrednictwa, Komisja wskazuje, że postanowienie art. 33 ust. 3 KERP statuuje zakaz podziału wynagrodzenia uzyskanego od pozyskanego w ten sposób klienta, co łączone jest z zakazem wynikającym z art. 36 ust. 6 zd. 1 KERP¹¹. W zakres zakazu nie wchodzi pośrednictwo za wynagrodzeniem, które to wynagrodzenie nie jest oparte na wynagrodzeniu za świadczenie pomocy prawnej przez radcę prawnego¹². O ile zatem wynagrodzenie o charakterze stałym tzw. abonamentowe pozostaje niezależne od wynagrodzenia radcy prawnego za świadczenie pomocy prawnej klientom (klientowi) pozyskanym za pośrednictwem podmiotu zewnętrznego, czy nie istnieją inne mechanizmy i schematy opierające to wynagrodzenie na wynagrodzeniu pozyskiwanym przez radcę prawnego od klienta, wynagrodzenie tak ustalone nie jest objęte zakazem wskazanym w art. 33 ust. 3 KERP.
- 38) Komisja zwraca też uwagę, że ocena możliwości skorzystania z płatnego pośrednictwa winna uwzględniać oprócz kwestii zakazu dzielenia się wynagrodzeniem od klienta, także to aby pozyskiwanie klientów za płatnym pośrednictwem nie naruszało zakazów wskazanych w art. 33 ust. 1 KERP.

G. Pozycjonowanie radców prawnych oraz tworzenie rankingów w aplikacjach kojarzących radców prawnych z potencjalnymi klientami

- 39) W kontekście korzystania przez radców prawnych z aplikacji służących do kojarzenia ich z potencjalnymi klientami uwagi wymaga zgodność stosowanych w nich mechanizmów pozycjonowania oraz tworzenia rankingów z regulacjami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz zasadami wykonywania zawodu, w tym wynikającymi z Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego. W ocenie Komisji sama forma technologiczna świadczenia usług lub pozyskiwania klientów nie zwalnia radcy prawnego z obowiązku przestrzegania zasad etyki zawodowej, w szczególności wynikających z art. 6 KERP (nakaz wykonywania zawodu zgodnie z prawem, zasadami etyki i godnością zawodu), art. 7 KERP (zasada

¹¹ zob. S.W. Ciupa, A. Sękowska [w:] Kodeks Etyki Radcy Prawnego pod red. W Chróścika, Komentarz, Warszawa 2025, s. 345.

¹² zob. S.W. Ciupa, A. Sękowska [w:] Kodeks Etyki Radcy Prawnego pod red. W Chróścika, Komentarz, Warszawa 2025, s. 346.

niezależności) oraz przepisów regulujących informowanie o wykonywaniu zawodu oraz pozyskiwanie klientów (art. 31 – 33 KERP; §15 i §16 RWZ, a w kontekście postanowień §15 pkt 5), także §17 i §18 RWZ).

- 40) W pierwszej kolejności wskazać należy, że mechanizmy pozycjonowania profili radców prawnych w aplikacjach – w tym ich odpłatne wyróżnianie – mogą prowadzić do naruszenia zakazu wprowadzania w błąd, jeżeli sposób prezentacji radcy prawnego sugeruje jego szczególne kompetencje, skuteczność lub uprzywilejowaną pozycję, która nie wynika z obiektywnych i weryfikowalnych kryteriów. W świetle zasad KERP informacja o działalności zawodowej powinna mieć charakter rzeczowy, zgodny z prawdą oraz niewprowadzający w błąd, a zatem niedopuszczalne są takie rozwiązania, które mogą powodować u odbiorcy mylne przekonanie co do charakteru wyróżnienia, w szczególności w sytuacji braku jednoznacznego oznaczenia profilu jako sponsorowanego.
- 41) W ocenie Komisji dopuszczalne może być korzystanie z odpłatnych form zwiększenia widoczności profilu, o ile mają one charakter transparentny i nie naruszają istoty zakazu reklamy sprzecznej z zasadami etyki. Kluczowe znaczenie ma w tym zakresie wyraźne oddzielenie informacji radcy prawnego o charakterze promocyjnym od informacji o charakterze merytorycznym oraz zapewnienie, aby odbiorca nie był wprowadzany w błąd co do podstaw wyświetlania danego profilu.
- 42) Odnosząc się do zagadnienia rankingów radców prawnych, wskazać należy, że ich tworzenie w ramach aplikacji a zatem z perspektywy obowiązku członków samorządu, udział w nich przez radców prawnych, budzi szczególne wątpliwości z punktu widzenia zasad wykonywania zawodu.
- 43) Na gruncie postanowienia § 17 i § 18 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego dopuszczalne jest uczestnictwo w rankingach działalności zawodowej, jednak wyłącznie pod warunkiem spełnienia ściśle określonych przesłanek, obejmujących w szczególności transparentność kryteriów klasyfikacji, ich jednoznaczność, powszechny dostęp oraz brak wprowadzania w błąd.
- 44) W konsekwencji mechanizmy rankingowe stosowane w aplikacjach kojarzących klientów z radcami prawnymi powinny być oceniane przez radcę prawnego zamierzającego w nich uczestniczyć przez pryzmat wskazanych wymogów, których niespełnienie może prowadzić do naruszenia zasad wykonywania zawodu.
- 45) W szczególności niedopuszczalne jest konstruowanie rankingów, w których pozycja radcy prawnego uzależniona jest – w sposób bezpośredni lub pośredni – od ponoszonych przez niego opłat, jeżeli okoliczność ta nie jest w sposób jasny ujawniona użytkownikom aplikacji. Brak przejrzystości algorytmów pozycjonowania lub uzależnienie pozycji w rankingu od

odpłatności, bez jednoznacznego ujawnienia tego faktu, pozostawać będzie w sprzeczności zarówno z § 17 Regulaminu, jak i z zasadami wynikającymi z KERP, w szczególności zakazem uchybiania godności zawodu oraz wprowadzania w błąd (art. 32 ust. 1 pkt 1 i 3 KERP).

- 46) W tym kontekście istotne znaczenie mają również opinie klientów stanowiące często podstawę budowy rankingów. Zgodnie z art. 15 ust. 3 KERP tajemnicą zawodową objęte są także informacje ujawnione radcy prawnemu przed podjęciem czynności zawodowych, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że zostały przekazane w związku z oczekiwaniem świadczenia pomocy prawnej. W konsekwencji wykorzystywanie opinii klientów nie może prowadzić do naruszenia tajemnicy zawodowej ani pośredniego ujawnienia informacji dotyczących sprawy lub klienta (*o czym szerzej w pkt A stanowiska*).
- 47) Ponadto wskazać należy, że radca prawny nie powinien wpływać na treść opinii klientów w sposób naruszający ich swobodę ani podejmować działań mogących zostać uznane za manipulowanie ocenami, w szczególności poprzez selektywne prezentowanie opinii lub uzależnianie określonych działań od wystawienia oceny. Tego rodzaju praktyki mogą zostać uznane za sprzeczne z zasadą uczciwości oraz lojalności wobec klienta (art. 8 KERP), a także z zasadami godności zawodu (art. 11 i art. 32 ust. 1 pkt 1 KERP).
- 48) W ocenie Komisji problematyczne może być również automatyczne przypisywanie radcy prawnemu określonych kategorii specjalizacji lub poziomu kompetencji przez algorytmy stosowane w aplikacjach, bez jego rzeczywistej kontroli nad tym procesem. Radca prawny, decydując się na korzystanie z takiej platformy, powinien zatem każdorazowo ocenić, czy sposób prezentacji jego osoby pozostaje zgodny z obowiązującymi zasadami etyki w szczególności czy nie prowadzi do wprowadzenia w błąd potencjalnych klientów (art. 32 ust. 1 pkt 3 KERP).
- 49) W konsekwencji należy przyjąć, że korzystanie z aplikacji kojarzących radców prawnych z klientami, w tym mechanizmów pozycjonowania i rankingów, jest co do zasady dopuszczalne, jednak pod warunkiem zachowania pełnej transparentności odnośnie do działania takich aplikacji, rzetelności zamieszczanych w nich informacji oraz poszanowania zasad wykonywania zawodu radcy prawnego. Granicą dopuszczalności pozostaje w każdym przypadku zakaz informowania sprzecznego z art. 32 KERP, w tym uchybiającego godności zawodu, wprowadzającego w błąd, naruszającego obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej radcy prawnego, oraz wartości i cechy zawodu radcy prawnego: niezależności radcy prawnego w wykonywaniu zawodu, wolności od nacisków z zewnątrz oraz ingerencji z jakiegokolwiek strony oraz konieczność ochrony godności zawodu i zaufania publicznego.

H. Nieprawnicza działalność radcy prawnego.

- 50)** Odnosnie do możliwości zarobkowania radcy prawnego jako współnika lub członka organu spółki prawa handlowego trudniącej się pośrednictwem, o którym mowa w art. 33 ust. 3 KERP, Komisja zwraca uwagę, że świadczenie pomocy prawnej przez radcę prawnego polega w szczególności na udzielaniu porad i konsultacji prawnych, sporządzaniu opinii prawnych, opracowywaniu projektów aktów prawnych oraz występowaniu przed urzędami i sądami w charakterze pełnomocnika lub obrońcy (art. 6 ust. 1 u.r.p.). Zgodnie z art. 2 u.r.p. pomoc prawna świadczona przez radcę prawnego ma na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana. Wykonywanie zawodu radcy prawnego polega na świadczeniu pomocy prawnej (art. 4 u.r.p.). Przepisy ustawy o radcach prawnych regulujące wykonywanie zawodu radcy prawnego nie wprowadzają ograniczeń do podejmowania nieprawniczej aktywności przez radcę prawnego.
- 51)** Komisja wskazuje, że zgodnie z art. 11 KERP radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Uchybieniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego. Radca prawny podejmujący działalność nieprawniczą powinien dbać o godność zawodu czyli postępować w sposób niepodważający zaufania do zawodu radcy prawnego zawodu zaufania publicznego lub, które mogłoby zdyskredytować w opinii publicznej.
- 52)** W ocenie Komisji, dbanie o godność zawodu powinno być rozumiane jako zobowiązanie do podejmowania działań charakteryzujących się dbałością o godność zawodu. Zasadnym będzie zatem wymaganie od radcy prawnego aby w sferze aktywności gospodarczej, która nie jest wykonywaniem zawodu radcy prawnego ale dotyczy świadczenia usług w zakresie kwalifikującą taką działalność do pośrednictwa w zakresie pozyskiwania klientów przez radców prawnych, oferował usługi w sposób zgodny z wymogami wskazanymi w art. 11 KERP, czyli niesprzecznym z art. 33 KERP i nienaruszającym wymogów Kodeksu etyki i wykonywania zawodu, poprzez oferowanie rozwiązań, które w razie skorzystania z nich, narażą radcę prawnego na odpowiedzialność za działania sprzeczne z wymogami art. 3 ust. 2 u.r.p. Nadto, to do oceny radcy prawnego należy ustalenie, czy zachodzą przesłanki zakazanego przepisem art. 34 ust. 1 KERP, przyjmowania wynagrodzenia lub innego świadczenia za skierowanie klienta do innego podmiotu świadczącego pomoc prawną lub usługi z nią związane. Za niedopuszczalne uznaje się „przekazywanie przez radcę prawnego wynagrodzenia innemu radcy prawnemu za polecenie tego

pierwszego”¹³. Polecieć oznacza «powiedzieć komuś, żeby coś zrobić», «dać kogoś lub coś pod czyjąś opiekę», «przedstawić kogoś lub coś w korzystnym świetle» (tak <https://sjp.pwn.pl/slowniki/polecenie.html>). Z przepisu wynika, że dla wyczerpania jego dyspozycji przez radcę prawnego, wymagane jest „skierowanie klienta do innego radcy prawnego” czyli aktywne działanie radcy prawnego w tym zakresie.

53) Podejmując się nieprawniczej działalności gospodarczej we wskazanym wyżej zakresie, radca prawny powinien mieć na uwadze przepisy art. 25 ust. 3 KERP w związku z § 8 RWZ.

Komisja Etyki i Wykonywania Zawodu Krajowej Rady Radców Prawnych w składzie:

r.pr. dr Katarzyna Palka-Bartoszek (przewodnicząca) (opracowanie)

r.pr. Jolanta Czepe

r.pr. Andrzej Kadzik (opracowanie)

r.pr. Agata Gutowska,

r.pr. Karolina Pukańska-Dura (opracowanie)

r.pr. Rafał Rybnik (opracowanie)

r.pr. Grzegorz Wyszogrodzki

r.pr. Jacek Zieleziński

Przewodnicząca

Komisji Etyki i Wykonywania Zawodu

Krajowej Rady Radców Prawnych

**KATARZYNA KINGA
PALKA-BARTOSZEK**

Elektronicznie podpisany przez
KATARZYNA KINGA PALKA-
BARTOSZEK
Data: 2026.06.24 02:43:46 +02'00'

r.pr. dr Katarzyna Palka - Bartoszek

¹³ zob. S.W. Ciupa, A. Sękowska [w:] Kodeks Etyki Radcy Prawnego pod red. W Chróścika, Komentarz, Warszawa 2025, s. 352.